

ໃຈທຍ່

ຈະເຂົ້ານໂປຣແກຣມບາກເລີຂໍ້ອມູດໜີດ integer ແລະ double ໂດຍໃຊ້ພາຫາ C ໂດຍການເປົ້າຍບເທິຍການໃຊ້ template ແລະ ໄນໃຊ້ template ຂອງພາຫາ C

1.ໂປຣແກຣມ A : Source code ('ໄນ້ໃຊ້ template')

```
main.cpp
1
2 #include <stdio.h>
3
4 int addInt(int a, int b) {
5     return a + b;
6 }
7
8 double addDouble(double a, double b) {
9     return a + b;
10 }
11
12 int main() {
13     int x = addInt(3, 4);
14     double y = addDouble(2.5, 1.2);
15     return 0;
16 }
17
```

ອີນບາຍ code (ຄາຈຈະໄນ້ມີກີດຕື່):

1. ພັກຮັນ addInt ສໍາຮັບທຳນ້າທີ່ບາກຂໍ້ອມູດທີ່ມີໜີດເປັນ integer 2 ຕ້ວ (ບຣາທັດທີ 4-6) ຜ່ານທາງ parameter a ແລະ b ທີ່ມີໜີດ integer ໂດຍກາຣີ້ຄ່ອງຄ່າຜລບວກຂອງ a ແລະ b ຜ່ານຄໍາສັ່ງ return a+b (ບຣາທັດທີ 5)
2. ພັກຮັນ addDouble ສໍາຮັບທຳນ້າທີ່ບາກຂໍ້ອມູດທີ່ມີໜີດເປັນ double 2 ຕ້ວ (ບຣາທັດທີ 12-16) ຜ່ານທາງ parameter a ແລະ b ທີ່ມີໜີດ double ໂດຍກາຣີ້ຄ່ອງຄ່າຜລບວກຂອງ a ແລະ b ຜ່ານຄໍາສັ່ງ return a+b (ບຣາທັດທີ 9)

2.ໂປຣແກຣມ A : Source code (ໃຊ້ template)

```

1 #include <stdio.h>
2
3
4 // Template function for adding two numbers
5 template <typename T>
6 T add(T a, T b) {
7     return a + b;
8 }
9
10 int main() {
11     int x = add(3, 4);           //
12     double y = add(2.5, 3.7);   //
13     return 0;
14 }
15

```

อธิบาย code: (อาจจะไม่มีก็ได้)

- ฟังก์ชัน add (บรรทัดที่ 5-8) ทำหน้าที่บวกเลขโดยใช้คุณสมบัติ template โดยค่าของ T คือ ชนิดข้อมูลที่ถูกส่งทางผู้เรียกใช้ฟังก์ชัน เช่น คำสั่ง `x=add(3,4)` (บรรทัดที่ 11) เป็นการเรียกใช้ function add โดยส่งชนิดข้อมูล T เป็น integer

Caller 's Perspective (ผู้ใช้งานฟังก์ชัน):

วิเคราะห์ readability

เมื่อพิจารณาโปรแกรม A ประยุคบรรทัดที่ 13 `addInt(3,5)` และบรรทัดที่ 14 `addDouble(2.5,3.7)` เราจะไม่ทราบว่า โดยทันทีว่าฟังก์ชัน `addInt` และ `addDouble` เป็น subroutine ที่ประมวลผล กิจกรรมเดียวกันคือการบวกเลข เพราะเป็นการเรียกใช้ฟังก์ชันที่มีชื่อไม่เหมือนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่ผู้พัฒนา subroutine ไม่ตั้งชื่อให้ลักษณะ เมื่อเปลี่ยนเทียบกับ โปรแกรม B ประยุคบรรทัดที่ 11-12 มีการเรียกใช้คำสั่ง ที่มีชื่อ “add” เดียวกัน `add(3,5)` และ `add(2.5,3.8)` ซึ่งสื่อสารว่าทั้ง 2 บรรทัดนี้ทำกิจกรรมเดียวกันคือ “add” ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าโปรแกรม B ที่ใช้ template จึงมีคุณสมบัติ readability ที่สูงกว่าโปรแกรม B

วิเคราะห์ writability

เมื่อพิจารณาโปรแกรม A ที่มีการแบ่งฟังก์ชันการบวกเลขออกเป็น 2 ฟังก์ชัน คือ `addInt()` และ `addDouble()` ดังนั้นผู้ใช้งานฟังก์ชัน จำเป็นต้องมีการตัดสินใจเลือกใช้งานฟังก์ชัน โดยพิจารณาจากปัญหาของชนิดข้อมูลที่จะส่งไป ทำกิจกรรมบวก ขณะที่โปรแกรม B มีฟังก์ชันที่ใช้งานเพียงฟังก์ชันเดียว คือ `add()` ดังนั้นผู้ใช้งานฟังก์ชันไม่จำเป็นต้องมีกระบวนการตัดสินใจเลือกใช้งานฟังก์ชันกรณีที่ต้องการบวกเลขที่มีชนิดข้อมูล `integer` หรือ `double` นอกจากนี้แล้วถ้ามีการเพิ่มประเภทข้อมูลเช่น `char` หรือ `string` จำนวนฟังก์ชันของโปรแกรมก็จะเพิ่มมากขึ้นเช่น `addChar()`, `addString()` ซึ่งส่งผลให้จำเป็นต้องมีการตัดสินใจเลือกใช้งานฟังก์ชันเพิ่มขึ้น ขณะที่โปรแกรม B จะ แข็งคงเมื่อเพียงแค่ฟังก์ชัน `add` แค่ฟังก์ชันเดียว ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าโปรแกรม B จึงมีคุณสมบัติ `writability` ที่สูงกว่า โปรแกรม A

Developer 's Perspective (ผู้พัฒนา):

วิเคราะห์ readability

เมื่อพิจารณาโปรแกรม A มีการสร้างฟังก์ชันสำหรับกิจกรรมบวกเลขจำนวน 2 ฟังก์ชัน คือ addInt() สำหรับบวกเลขชนิด integer (บรรทัดที่ 4-6) และ addDouble() สำหรับบวกเลขชนิด integer (บรรทัดที่ 8-10) แต่โปรแกรม B มี source code ของกิจกรรมบวกเพียงแค่ฟังก์ชันเดียว add() (บรรทัดที่ 5-8) โดยใช้คุณสมบัติของ template ดังนั้นในมุมมองของ การศึกษา source code เพื่อแก้ไขหรือปรับปรุง โปรแกรม B มีคุณสมบัติ readability ที่สูงกว่าโปรแกรม Source code A เพราะ source code ของโปรแกรม B มีเพียงแค่ add เพียงฟังก์ชันเดียว ซึ่งง่ายต่อการศึกษาและที่โปรแกรม Source code ของ A จำเป็นต้องทำความเข้าใจรายละเอียดการทำงานของ code ถึงจำนวน 2 ฟังก์ชัน (AddInt และ AddDouble)

วิเคราะห์ writability

ในมุมมองของการแก้ไข เช่น ถ้ามีความต้องการเพิ่มกิจกรรมแสดงข้อมูลผลบวกหลังทำการบวกเลข เมื่อ วิเคราะห์โปรแกรม A เราจะต้องดำเนินการแก้ไขคำสั่งภายในฟังก์ชัน addInt โดยการเพิ่มคำสั่ง บรรทัดที่ 4-6 และพัฒนา AddDouble เพิ่มคำสั่งบรรทัดที่ 10-13

```
2
3 int addInt(int a, int b) {
4     int r = a + b;
5     cout << "a+b = " << r;
6     return r;
7 }
8
9 double addDouble(double a, double b) {
10    double r = a + b;
11    cout << "a+b = " << r;
12    return r;
13 }
14
15 |
```

ขณะที่โปรแกรม Source code (ใช้ template) มีการแก้ไขที่ฟังก์ชันจุดเดียว คือฟังก์ชัน add โดยเพิ่มคำสั่งบรรทัดที่ 4-6 ดังนี้

```
1 // Template function for add
2 template <typename T>
3 T add(T a, T b) {
4     T r = a + b;
5     cout << "a+b " << r;
6     return r;
7 }
```

ดังนั้นโปรแกรม Source code (ใช้ template) จึงมีคุณสมบัติ writability ที่สูงกว่าโปรแกรม Source code (ไม่ใช้ template)